

ЏЕРНАИЛ С. АНАНД

ДИЈАЛЕКТИКА ДУХОВНОСТИ И ЕТИЧКИ ИМПЕРАТИВ

Чим помислимо на духовност, пред очима нам се појављује мудрац који живи на минимуму минимума и позива нас да напустимо овај материјални свет и потражимо блаженство у одрицању и медитацији. Сматра се да су ти људи блиски боговима, као и да знају више од обичних људи и да могу да виде и прошлост и будућност људи.

Реч „духовност”, тј. „спиритуалност”, потиче од латинске речи „спиритус”, што значи „дах” и означава живот. Овај појам се односи на људске мисли и веровања, а не на њихова тела и физичко окружење. Брене Браун, америчка академкиња, дефинише духовност као препознавање и слављење тога да смо сви нераскидиво повезани једни са другима силом која је већа од свих нас и да је наша повезаност са том силом и једних с другима утемељена на љубави и саосећању.

У хиндуизму, духовност је наука о духу. Такође се зове Атман Џнана (самоспознаја). Постоје три начина духовне праксе: њана, пут знања; бхакти, пут преданости; и карма јога, начин несебичног деловања.

Четири принципа духовности у хиндуизму су: Дарма (праведност), Арта (просперитет, економске вредности), Кама (задовољство, љубав, психолошке вредности) и Мокша (ослобођење, духовне вредности, самоспознаја итд.) Дакле, могуће је деловати етички и водити морално исправне животе. Мокша значи спасење из ово-земаљског циклуса живота и смрти, што је могуће само са добром

кармом. Индијска филозофија предвиђа односе, вредности и сврху живота као три стуба духовности.

Наука о духу

Верујем да је истраживање духа оно што је у основи сваког предмета створеног у универзуму. Тај дух уједињује цео космос. Провлачи се кроз сваки предмет и свако биће, живо или неживо. Све има печат створитеља. Ствари које изгледају другачије разликују се само по телима и облицима. У суштини, исти живот, иста струја, исти дух прожима свако биће. Овај дух је бесмртан. Смрт долази по облике које контролише време. Све што је рођено на овој земљи заробљено је у времену. Има одређени живот. Рађа се и онда нестаје. Смрт се односи само на облике. Дух је бесмртан. На тај начин, духовност је наука о бесмртности. Духовност припада бесмртном.

Религија и духовност

Религије покушавају да објасне суштинску стварност. Од њих се очекује да повежу човека са невидљивим силама од горе. Али нажалост, религије су се усредсредиле само на спољашност духа. Религије стављају велики нагласак на то шта носимо, како то носимо, како се понашамо, како се молимо, које речи користимо. Ово су само формална питања. Ако носите све што је у складу са религијом и „изгледате” савршено, све је у реду, чак и ако се препустите моралној искварености. Нажалост, религија је сведена на формални живот и у данашње време се користи да изазове поделе међу човечанством.

Знање насмрам мудрости

Наша цивилизација је изграђена на знању. Сотона је био посебно заинтересован за знање. Зато је навео Адама и Еву да прекрше божанску заповест и да поједу забрањени плод знања. Знање је уништило невиност која је суштински атрибут људског стварања. *Људи су користили знање да униште природу. Знање је довело до империје у којој су мир, срећа и радости отишли на дуги одмор. Блаженство нам је одсушно. Наше пренаглажавање знања је узрок томе.*

Религија и знање су се уротили како би људски род држали подаље од невиности, основе блаженства, среће и радости.

Штавише, богови су сваком бићу доделили одређену суштинску интелигенцију. Ако покушамо да прикупимо више знања, то постаје контрапродуктивно. И као што видимо, наша цивилизација је на врхунцу људског знања. Технологија је помогла човеку на хиљаду начина да живи удобно. Али, упркос свему, срећа измиче човечанству. То је једноставно зато што су људи стекли више знања него што је за њих добро.

Духовнос̃и нас̃ирам знања

Знање дефинише и проучава феномен (физичке способности), док се духовност фокусира на суштинску мудрост иза феномена (унутрашњи дух). Да бисмо разумели реалност феномена, знање није довољно. Потребна нам је мудрост да протумачимо природу ствари.

Разлике не мењају ниш̃и̃а

Духовност проучава феномен изнутра и доводи човека до спознаје да разлике не мењају ништа. У суштини, постоји јединствен универзум, а различитости само обогаћују његово емоционално ткиво. Различити смо, али ова разлика не мења ништа. Послани смо овде да схватимо ово уједињење између нашег малог сопства и свих осталих сопстава, као и уједињење са космосом који носи трагове Његовог присуства у сваком облику.

Духовна мафија (духовне вође, „бабе”)

Преовлађујућа идеја да су кађење и жигосање повезани са духовношћу довела је до стварања духовне мафије корпоративних „баба” који верују у акумулацију материјалних добара света. Они се упуштају у скупљање богатства и моћи и обмањују милионе лажним обећањима о „блаженству”. Људи не могу бити благословени речима ових „лажњака”. Да, могуће је наићи на све врсте злочина учињених под плаштом религиозности.

Врх леденої бреїа

Живот са којим се ми сусрећемо је врх леденог брега. Религије се баве овим врхом, док духовност подразумева ледени брег, који ја називам Животним брегом.

Од религије до космичке хармоније

Духовност се односи на слободу духа, док је религиозност активност брендирања. Људи иду до те мере да оне који немају исто веровање називају јеретичима. Религија је поредак који смешта наш начин размишљања у калуп. Колико слободе има вода када уђе у тунел? Религије су тунели који чине да живот тече по одређеном режиму, али колико њих је прешло на небо је ствар нагађања.

У сивари, оно што је потребно су људи који су у хармонији са космичким силама. А то је могуће само кроз духовност.

Златни прах

Духовност је златни прах који се посипа по предметима природе, тако да зраче сјајем божанскости. *Религиозан човек се моли за сопствено племе, а духовник се моли за све, а то укључује животиње, птице, воде, ветрове и љане.*

Религиониста ради на спасењу човечанства, а спиритуалиста узима у обзир животне системе који подржавају живот. Како се подржава људски живот? Очигледно биљкама, животињама, птицама, ветровима и водама. Зар не би требало да се молимо за њих? То би разумео само заљубљеник у духовност.

Одрицање и духовни активизам

Духовност није вера одметника. Духовност је наука о вођењу живота на складан начин, превазилажењу граница и најбољих верских догмата и џенеричких догмата светла. То је вера која под једним кровом окупила све створено и ирешира свакога с љубављу. Нема иросиора за мржњу и неповерење. Као сиријалисти, морамо да водимо напред племе најбољих људи који верују у космичку радост. Духовност не лежи у најбољем овој формалној светла и огласку на обалу реке да бисмо се иреисили побожним моливама, већ у укључивању у свет и у схваћању наших дужности, у њиховом извршавању са сирашћу да бисмо на крају враћили Мајци природи оно што смо од ње добили. У суштини, то је реализација људске дужности. Бежање од дужности, одрицање, кађење и житоање је ииришно. Сиријалисти схваћа своју дужност према себи, својој породици, као и већој породици, „Васудхаива Кушумбакам” (свет је једна породица), која обухвата све живе и неживе облике постојања.

Одвојеност

Према Господу Кришни, човек мора да спозна стање одвојености, јер свако деловање има негативне последице и човек бива заробљен. Он мора да трпи последице својих поступака. Ово је сјајна филозофија јер човека чини одговорним за своје поступке. Ако људи пате, ми то врло често приписујемо анђелима. Бог у томе нема никакву улогу. Како те отац, који је добар, може казнити?

Такође треба схватити да нас богови помно прате. Милиони се нађу у невољи. Оптужујемо богове. То није поштено. Човек пати због сопствених погрешних одлука. Бог је као „GPS”. Он је водич, на вама је да ли ћете прихватити космички савет или ћете сами себи исцртати пут. Људска воља има ограничену улогу, јер људска судбина контролише све.

Судбина

По мом мишљењу, судбина није нешто што човеку долази споља нити је она човеку наметнута од божанских сила. *Човека контролишу његови пословици, а судбина је збир његових сопствених послова у којима је он заробљен. Може га избацити само одвојено деловање, чији коначан исход није у рукама људи. То је универзум који следи принцип узрока и последице.*

Како проуховити обичну масу?

У својој страсти према сопству, они се удаљавају од својих одговорности као космогени?

1. Пад из невиности у незнање

Ако одрасла особа нема појма о свом односу са стварима које јој пружају подршку и жели да уништи системе који јој омогућавају живот, то значи да јој недостаје *мудрости* која би јој могла пружити просветљење. Знање је уништило нашу невиност и испунило нас незнањем како не бисмо видели оно што је очигледно. Сада нам прети „VI”, врхунска варијанта знања. Губитак невиности била је трагедија за човечанство.

2. Дрво мудрости: етичка абецеда

Уместо Дрвета знања, морамо да уведемо идеју о Дрвету мудрости. Међународна академија за етику верује да бисмо за тако нешто

морали поново да изградимо абечеду. Нека Б значи баланс, Е етика, Р разумевање, С свемогућ и тако даље.

Духовни и етички империјиви иду заједно. Морамо да удаљимо људски животи од религиозних најада беса и да поново фокусирамо човекове приоритете на духовну географију људске душе. Ми нисмо појединци, ми смо целина. Хајде да се понашамо као драго камење, а не као сирашетеми.¹

Поносан сам што сам појединац
Који има душу.
Али нисам сам,
Ја припадам целини.

Ја сам врх
Брега живота великога
Који у заседи чека
Да испише величанствену судбину.

Ја сам потомак бога
Морам бити велики,
Колико год био мудар,
Другачији не могу бити.

Не могу се одрећи
дужности своје,
Окренути се планинама,
Себичном спасењу стремити.

Ја сам део Златног праха
И блистава јутарња роса
Космички грађанин
Љубитељ етеричне мешавине.

Превела с енглеског
Персида Бошковић

¹ Непреводива игра речи.